

afgift. Det forekommer mig, at en saadan Beregning af Afgiften i Forhold til Fangsten nærmest bliver en Vareafgift af den Fangst, der bringes i Land; en saadan Beregning af selve Havneafgiften i Forhold til Fangsten forekommer mig ikke ret motiveret og vil ogsaa være vanskelig, for saa vidt Fangsten ikke bringes ud af Fartøjet. — Ligeledes takker jeg det ærede Udvalg for den Tilslutning, det har givet Forslaget om Bevilling til Esbjerg Havn. Jeg skal være opmærksom paa de Antydninger, den ærede Ordfører gav om, at den eventuelle ny Fiskerihavn ikke burde prægravere Spørgsmaalet om Udvidelse af Trafikhavnen mod Vest. Det er muligt, at den ganske foreløbige og skitserede Plan, der er forelagt Udvalget, ikke er ganske fyldestgørende, og jeg skal drage Omsorg for, at dette Spørgsmaal møder behørig Opmærksomhed fra Vandbygningsvæsenets Side ved den yderligere Detailprojektering af Fiskerihavnen. — Saa kommer jeg endelig til det Spørgsmaal, der er rejst af det ærede Udvalg, om en Telefon mellem Kjøbenhavn og Kristiania. I saa Henseende har jeg sat mig i Forbindelse med Telegrafautoriteterne herhjemme for at faa gjort de fornødne Skridt, idet ogsaa jeg erkender, at det vil være meget heldigt at faa denne Forbindelse tilvejebragt. — Endelig skal jeg omtale den Henstilling, der blev rettet til mig fra det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen) om en Telefonforbindelse mellem Assens og Baagø, et Spørgsmaal, det ærede Medlem, som han gjorde opmærksom paa, allerede i Fjor havde rejst, og som ogsaa er omhandlet i et Andragende, der er kommet ind fra Baagø. Dette Spørgsmaal vil ganske sikkert finde sin Løsning, naar man anser dets Tid for at være kommen. Der foreligger til enhver Tid for Telegrafvæsenet en Række Andragender om Telefonforbindelse fra vore Smaaøer, og det er gennemført i ikke ringe Omfang, saaledes som det ærede Medlem ogsaa har været opmærksom paa. Men man maa ved den Rækkeorden, man følger, tage Hensyn baade til den Interesse, vedkommende Forbindelse kan have for den lokale Befolkning, og til lige til de Udgifter, som derved forvoldes Statskassen. Men jeg skal ganske sikkert lade dette Spørgsmaal nærmere undersøge. Jeg tror hermed at have gennemgaaet de forskellige Spørgsmaal, der ere rejste under Forhandlingen, og skal indskrænke mig hertil.

Bluhme: Jeg skal kun over for den højtærede Minister udtale, at jeg ikke mig bevidst har sagt eller i alt Fald ikke har villet sige, at man fra Statsbanebestyrelsens Side med velberaad Hu skulde have brudt Overenskomster mellem Ministeriet og Udvalget. Det er kun med Hensyn til Takstloven, at jeg har ønsket at udtale, at der foreløbig ikke er givet tilstrækkelige Oplysninger i Svarskrivelsen fra Generaldirektoratet til, at man deraf kan se, om virkelig de Klager, der komme, ere fuldt berettigede. Jeg har kun sagt, at for saa vidt man mener at kunne klage, kan det kun være af den Grund, at Forudsætningen, hvorunder Udvalget er gaaet ind paa Sagen, var den, jeg anførte, men jeg har ikke sagt, at denne Forudsætning har været bekendt for Generaldirektoratet. Jeg fremhævede tværtimod, at det modsatte kunde være Tilfældet paa Grund af Ministerens dødelige Afgang. Jeg har altsaa kun sagt, at for saa vidt Klagerne skulde vise sig at være berettigede, vilde det ikke være i Overensstemmelse med de Forudsætninger, Udvalget havde troet vare til Stede.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Ja, jeg har med Glæde hørt det ærede Medlems sidste Bemærkninger og vil saa konstatere, at det ikke har været hans Hensigt, at beskyldte Statsbanedriften for illoyalt at have gennemført Takstloven. Jeg glemte i øvrigt før, da jeg omtalte det ærede Medlems Udtalelse om forskellige Punkter i Takstloven, at nævne — jeg vil i øvrigt ikke gaa ind paa Datailler —, at det ærede Medlem udtalte, at der ikke stod noget i Takstloven om lette Varer, men det forekommer mig, at det ærede Medlem ved sin Citation af Lovens Ord nævnte, at der i Loven staar henvist til, at der ved Taksternes Fastsættelse ogsaa skal tages Hensyn til Genstandenes Vægt og Omfang. I Ordet „Vægt“ ligger selvfølgelig ogsaa det Hensyn, hvorvidt vedkommende Vare er lettere eller tungere. Naar det ærede Medlem endvidere ankede over, at der mulig beregnes særlig høje Godstakster, hvor der mellem Afsendelsesstedet og Ankomststedet findes en Søroute, kan jeg ganske sikkert bekræfte, at ved Beregningen af Afstanden over Vand anvendes en forholdsvis højere Skala end paa Landjorden, og det ærede Medlem kan ikke benægte, at Udtrykkene i Lovens § 64 hjemle denne Fremgangsmaade — og gøre det netop i Overensstemmelse med den tidligere Praksis. Man kunde have ophævet denne